
Det dyrebare i å eie Kristus

By David Wilkerson

April 28, 2003 Matteus forteller oss at Jesus talte til folkemengdene i lignelser: "Alt dette talte Jesus til folket i lignelser, og uten lignelser talte han ikke noe til dem, for at det skulle bli oppfylt som er sagt ved profeten: Jeg vil åpne min munn i lignelser, jeg vil fremsi det som har vært skjult fra verdens grunnvoll ble lagt." (Matt 13:34-35).

For mange av dagens kristne høres lignelsene veldig enkle ut. Men i følge Kristus inneholder hver lignelse en utrolig hemmelighet. Det finnes en skjult sannhet om Guds rike i alle lignelsene Jesus fortalte. Og denne sannheten kan bare oppdages av dem som søker etter den med iver.

Mange troende skummer raskt gjennom lignelsene. De tror de lærer noe opplagt og leser raskt videre. Eller de forkaster meningen i en lignelse fordi de mener den ikke gjelder dem. I stedet vender de seg til Paulus' skrifter for å søke "dypere sannheter". De vil ha en teologi som er lagt tydelig ut for dem og tolket i detalj.

Men jeg tenker på to lignelser Jesus fortalte sine disipler. Etter min mening inneholder disse lignelsene kanskje noen av de dypeste sannheter noen kristen kan få tak i:

"Himlenes rike er likt en skatt som var skjult i en åker. En mann fant den, og gjemte den igjen. I sin glede gikk han så bort og solgte alt han eide, og kjøpte åkeren. Atter er himlenes rike likt en kjøpmann som søkte etter vakre perler. Da han så fant en meget verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den." (Matt. 13:44-46).

Du tenker kanskje: "Hva er det som er så skjult med disse sannhetene? Vi vet alle at Jesus er den verdifulle perlen, skatten skjult i åkeren. Det er ingen stor hemmelighet." Jeg sier deg, det finnes skjult manna i disse to lignelsene. Og bare en håndfull troende har oppdaget den. Hvorfor? De har aldri tatt seg tid til å grave slik mannen i denne lignelsen gravde. Disse to desperate skikkelsene - den gravende mannen og den utholdende kjøpmannen - gjør virkelig Jesu betydning klar for oss: Guds hemmeligheter må være ønsket mer enn noe annet i livet.

Bibelen erklærer tydelig at de finnes hemmeligheter i Herren: "... denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus." (Ef 3:9). Disse hemmelighetene har vært ukjent fra verdens grunnvoll ble lagt. Men Matteus forteller oss at de er begravd i Jesu lignelser. Disse skjulte hemmelighetene har kraft til å sette kristne i frihet. Men få er villige til å betale den høye pris det er å oppdage dem.

Nå vet vi alle at frelsens gave er gratis. Jesus betalte helt og fullt prisen for vår frelse, i all evighet. "... rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ..." (Rom 3:24). Videre inviterer han oss til å drikke av den evig strømmende kilden av hans nåde: "Og den som tørster ... han får ta livets vann uforskyldt!" (Åp 22:17).

Jeg var vitne til den gleden denne nåden fører med seg da jeg nylig talte i Italia. Tusener strømmet frem for å ta imot Jesus i de møtene. Disse menneskene gjentok ikke bare en synders bønn, men ba dypt og gråtende, bekjente synd og kalte på Herren. De ble frelst og befridd gratis av kraften i den Hellige Ånd.

Men i sin lignelse om såmannen advarer Jesus om at ikke alle som bekjenner ham vil fortsette i troen. I følge lignelsen vil noe sæd (evangeliet) falle i god jord. Denne sæden vil slå rot, vokse og bære

frukt. Men andre s ed vil falle på steingrunn og visne f or de kan utvikle r etter. Og atter andre s ed vil falle på tornete mark og Satan vil raskt stjele det.

Jeg tror at det store frafallet Jesus profeterte om, finner sted nå. Et forferdelig frafall overvinner masser av troende, spesielt i karismatiske kretser. Mange vender seg bort fra forkynnelse som overbeviser om synd og ryster sjelen for å s oke l erere som behager deres kj od. De har blitt bedradd av det som Paulus kaller "et annet evangelium, en annen Jesus." Deres  rer kl or etter   høre undervisning fra pengefokuserede fremgangsforkynnere.

Vi så dette skje under våre korstog i Europa. Italienske kristne fortalte oss om amerikanske evangelister som tømte folks lommer, hoppet om bord i sine private jetfly og sa: "Ciao, goodbye!"

Men Jesus forutså alle disse tingene. Han så frem gjennom historien opp til vår tid, og forutsa alt som ville komme: forkastelsen av guddommelig tilrettevisning, fremveksten av et behagelig evangelium, den grunne undervisningen til dem som behager kj odet, og mengdenes frafall. Han advarte oss virkelig om at i de siste dager ville kj arligheten til mange troende avta. Engang så ivrige tjenere ville bli lunkne og til og med kalde. Og de ville vende Kristi dyrebare nåde til lidderlighet og vellyst. De ville forkynne om hans tilgivelse og velsignelse, uten noen kostnad for noen. Folk ville bli beroliget i sine synder. Og det ville bedr ve Herren så mye, at han sa han ville spy dem ut av sin munn.

Dette er grunnen til at Jesus sammenkalte til en privattime med sin indre sirkel av disipler. Skriften sier: "Deretter lot han folket dra bort, og gikk inn i huset. Og hans disipler gikk til ham og sa: Forklar oss lignelsen om ugresset i åkeren." (Matt 13:36). Jesus ønsket   åpne sine etterf lgeres øyne for den dypere betydningen av sine lignelser. Han visste at de trengte sannheter som kunne b ere dem gjennom tider med store forf relser.

I dette lukkede møtet fortalte Jesus de to lignelsene jeg nevnte tidligere, om skatten i åkeren og den verdifulle perlen. Disse to lignelsene opptar bare tre vers i Bibelen. Men skjult i dem er Herrens hemmeligheter, som han sa hadde v ert skjult fra verdens grunnvoll. Og de inneholder hans evige hensikter, som skal åpenbares for hans hengivne tjenere.

Bare med et raskt studie, med bruk av bibelkommentarer, så er det mulig   grave frem gullklumper av sannhet fra disse lignelsene. Men det er ikke alt Skriften ber oss om   gj ore. Jesus beskriver en mann som graver desperat. Og dersom sannhetene om Guds rike er dypt begravd i Kristi lignelser, så må også vi grave ivrig for   finne  penbaringen.

Jeg spør deg: hvem er villig til   arbeide hardt for   finne disse hemmelighetene? Hvem vil vente tålmodig på at Herren skal åpenbare sine hemmeligheter for dem? Hvem vil holde ut med den Hellige  nd lenge nok til   gripe fatt i hans livgivende sannheter?

Jeg tror jeg har dvelt lenge nok over disse to lignelsene til   få et ymt om de sannheter som er skjult i dem: Jeg kan si dette om dem: de handler om det dyrebare i   eie Kristus. Mange kristne går gjennom livet tilfredse med nok tro til bare så vidt   klare seg. De ønsker bare så mye av Jesus at de kan komme seg til himmelen. De kan grave fram noen praktiske sannheter fra hans lignelser, men de finner aldri den livgivende sannheten som ligger skjult dypt i dem. I motsetning til dette sier disse to lignelsene at Kristi dyrebare sannheter bare blir funnet av dem som søker i hunger og hengivenhet. De som søker ham av hele sitt hjerte vil få sine øyene helt åpne for hemmelighetene til et liv i overflod.

Jesus begynner disse to lignelsene med å si: "La meg fortelle dere hvordan himlenes rike er." Kristus taler ikke her om himmelen slik vi tenker på den, dette salige riket i Faderens herlighet. Nei, han taler om himmelriket på jorden. Han sier i hovedsak: "Her ser du hvordan du kan eie himmelens fylde i ditt hjerte, her og nå. Men la meg først fortelle deg hva det vil koste deg å oppnå det."

Hvordan oppnår vi himmelen på jorden? De to lignelsene gjør det klart for oss: ved å eie Kristus i all hans fylde. Og det er en kostbar bestrebelse.

1. Den første lignelsen handler om skatten i åkeren. "Himlenes rike er likt en skatt som var skjult i en åker. En mann fant den, og gjemte den igjen. I sin glede gikk han så bort og solgte alt han eide, og kjøpte åkeren." (Matt. 13:44).

Først ønsker jeg å spørre, hva står åkeren for her? Den uttrykker den kristnede verden. Det er hvert område hvor evangeliet har blitt forkynt og mottatt. Og kirken er selvfølgelig en del av denne åkeren. Det finnes en hjemlig misjonsmark og en utenlands misjonsmark. Og mannen som arbeidet på åkeren representerer enhver som tjener Jesus.

Denne mannen hadde lært fra en pålitelig kilde at skatten var begravd et eller annet sted på denne åkeren. (Det er det samme i dag blir vi fortalt, for "i ham er alle visdommens og kunnskapens skatter skjult til stede." (Kol 2:3).) Mens andre feltarbeidere arbeider halvhjertet, så begynner denne mannen å grave desperat. Han tilbringer timer, dager og uker i utholdende jakt på skatten.

Hvem er denne mannen? Han representerer enhver hengiven tjener som har hørt hva profeten talte om Jesus: "Jeg vil åpne min munn i lignelser, jeg vil fremsi det som har vært skjult fra verdens grunnvoll ble lagt." (Matt. 13:35). Denne mannen bryr seg ikke om hva andre tenker om ham. Og han har satt seg fore i sitt hjerte å grave opp Guds skjulte skatt. Og han vet at den eneste måten han kan finne den på er å søke den med alt han eier og har. Så han graver og graver, helt oppsatt på å finne den.

Og hva er den skatten han søker etter? Det er den utrolige oppdagelsen at Kristus er alt han trenger. Hans skatt er å vite at all glede, ledelse og hensikt, ja selve himmelens skatter, er hans i Jesus. Det betyr ingenting hva slags prøvelser og vanskeligheter som møter ham. Han vet at i Kristus, så er han gitt alle ressurser. Jesus er hans alt i alle.

Når denne mannen til slutt finner denne skatten, så gjør han en underlig ting: han skjuler den umiddelbart. "En mann fant den, og gjemte den igjen." (Matt. 13:44). Hva gjør han her? Hvorfor ville han skjule denne vidunderlige, nyoppdagede rikdommen?

Vi finner en ledetråd i Paulus' vitnesbyrd. Apostelen forteller oss: "Men da han som utvalgte meg ... og kalte meg ved sin nåde ... besluttet å åpenbare sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynde evangeliet om ham blant hedningene, da samrådte jeg meg ikke med kjød og blod. Heller ikke drog jeg opp til Jerusalem til dem som var apostler før meg. I stedet drog jeg ... til Arabia." (Gal 1:15-17).

Paulus hadde fått en utrolig åpenbaring av Kristus. Så hvorfor valgte han å holde det hemmelig? Det var fordi denne skatten var så totalt dyrebar for ham, kjærere for ham en noen annen ting. Du skjønner, Paulus hadde fastet for denne sannheten, bedt om den, søkt den med iver. Han tjente Gud med iver, som en fariseer, men uten kunnskap om sannheten (se Rom. 10:2). Og nå da han hadde funnet sannheten som var Kristus, så ville han ikke bli frarøvet den.

Så Paulus dro ut i Arabias ørken for å skjule sin skatt. I hovedsak så "solgte han alt han eide, og kjøpte åkeren" (se Matt. 13:44). Paulus erklærte: "Jeg vil ikke at noe eller noen skal føre meg ut på et sidespor fra denne store sannheten jeg har funnet i Kristus. Jeg ønsker ikke å høre noen annens mening om det akkurat nå. Jeg må ha den for meg selv. Og jeg vil dele den med andre bare etter jeg har tatt den fulle herligheten i det jeg har funnet."

Jeg ser for meg han som arbeidet på åkeren i denne lignelsen undre seg over skatten han fant. Med en gang han åpnet kisten, så holdt han opp skatten, undersøkte den, frydet seg over den. Men umiddelbart følte han at å holde i den og stirre på den ikke var nok. Han sa til seg selv. "Jeg må ha dette." Jeg må eie den helt og fullt. Dersom jeg gjør det, så vil den bevare meg til min dødsdag."

Paulus er et eksempel på dem som har oppdaget den uvurderlige skatten i en hjertets åpenbaring av Kristus. Han grov dypt, fant skatten, og ble overlykkelig av sin oppdagelse. Men han skjulte den dypt i sitt hjerte. Han sa: "Det er ikke nok for meg å bare beundre Jesus og undres over ham. Jeg trenger at han lever inne i meg. Jeg må ha ham som selve livet. Jeg trenger ikke mer teologi om Frelseren. Jeg har tilbrakt et liv med å studere læren. Mitt eneste fokus nå er å kjenne Kristus og eie ham. Jeg ønsker at Jesus skal leve gjennom meg, og at mitt gamle selv skal dø."

Når Jesus sier at arbeideren på åkeren "solgte alt han eide", så er den greske betydningen å handle eller byttehandle. Dette antyder et bytte av varer eller tjenester uten hjelp av penger. Med andre ord, det som søkes kan ikke kjøpes for penger.

Dette åpner opp enda videre for betydningen av lignelsen. Jesus sier: "Du kan ikke kjøpe åndelige ting med materielle ting." Paulus levde ut denne sannheten. Han eide ingenting annet enn klærne han hadde på kroppen, og kanskje noe teltmakerverktøy. Men her ser vi hva det kostet Paulus å få fatt i denne skatten: "Men det som var en vinning for meg, det har jeg for Kristi skyld aktert som tap. Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus." (Fil. 3:7-8).

Hvem begravde skatten i åkeren? Faderen, vår Skaper, eier alle ting. Og han eide marken der skatten ble begravd. Dette betyr at han var den som begravde den der. Nå visste han at den mannen som gravde på åkeren var fattig. Rike menn trenger tross alt ikke å gjøre kroppsarbeid. Så denne landarbeideren måtte komme til eieren og kjøpslå om åkeren.

Vi vet at vi ikke kan kjøpe åndelige ting med penger. Så hvordan er det mulig å kjøpe noe fra vår himmelske Far? Jesaja svarer: "Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!" (Jes. 55:1). Med andre ord sier Gud: "Hva er det verd for deg? Men ikke tenk på penger. Snakk med meg om varer og tjenester."

Opp gjennom århundrene har rike menn forsøkt å oppnå evig liv ved å gi opp sine rikdommer. De oppga slott, landeiendommer, rikdommer, store flokker med buskap, juveler og fine klær, alt i et forsøk på å vinne Kristus. De ble fattige, spiste magert og bar dyreskinn. Men Jesus ble ikke funnet av noen på dette viset.

Jeg tror Paulus tilbrakte sine måneder i Arabia i byttehandel med sin Far. Jeg ser ham for meg mens han spør: "Herre, hvordan kan jeg eie Kristi fulle rikdommer? Hva kommer det til å koste?" Faderen svarer: "Det vil jeg fortelle deg Paulus. Gi meg all din selvtretferdighet. Så vil jeg gi deg Kristi rettferdighet. Gi meg alle dine gode gjerninger, alt ditt strev for å behage meg. Og jeg vil gi deg Kristi hellighet ved tro alene."

"Gi meg alle dine målsetninger, ambisjoner, planer og håp. Jeg vil gi deg Kristus selv til å leve i deg og gjennom deg. Hans ønsker vil bli dine. Og du vil kjenne glede og lykke som ingen anstrengelser noensinne vil kunne gi deg.

"Gi meg det beste av din tid. Gi meg all din tillit og fortrolighet, alle dine bekymringer. Da vil du vinne Kristus. Du vil eie hans visdom og intimitet, alt uten penger. Si meg Paulus, er det å vinne Kristus verdt alt dette for deg?"

Paulus vant Kristus. Han kom ut fra ørkenen med denne skatten i sitt fulle eie. Nå kunne han vitne: "Den gamle Paulus er død. Og Kristus lever i meg. Alle mine ambisjoner er borte. Alt jeg tidligere ønsket å gjøre eller å bli har jeg lagt igjen i ørkenen. Jeg har funnet mitt livs skatt, og han er alt-tilstrekkelig for meg. Jesus er alt jeg noensinne vil trenge."

Du kan spørre: "Hvor er det skjulte mysteriet i lignelsen om skatten? Hvilken hemmelighet er begravd her?" Paulus gir oss svaret: "Denne hemmelighet har vært skjult fra evighet av og gjennom alle slekter, nå er den blitt åpenbaret for hans hellige. For dem ville Gud kunngjøre hvor rik på herlighet denne hemmelighet er blant hedningefolkene, det er: Kristus i dere, håpet om herlighet." (Kol. 1:26-27).

Kort sagt er hemmeligheten Kristus selv i deg. Selve himmelens skatt lever i deg og er eid av deg.

2. Den andre lignelsen handler om den verdifulle perlen. "Atter er himlenes rike likt en kjøpmann som søkte etter vakre perler. Da han så fant en meget verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den." (Matt. 13:45-46).

Hvem er kjøpmannen i denne lignelsen? Det greske ordet her beskriver ham som en reisende engros handelsmann. Denne kjøpmannen var også en som undersøkte eller testet varer. Med andre ord tjente han til livets opphold med å vurdere kostbare perler for deres kvalitet og verdi.

Nå vet vi at Jesus er den verdifulle perlen som kjøpmannen finner. Han er veldig verdifull, av uvurderlig verdi, fordi kjøpmannen selger alle sine andre eiendeler for å vinne ham. Mitt spørsmål er, hvem var den opprinnelige eieren til denne verdifulle perlen? Og hvorfor var han villig til å kvitte seg med den?

Jeg tror vi finner betydningen av perlen i Guds evige hensikter. Det er opplagt at perlen tilhørte Faderen. Han eide Kristus akkurat slik som en hvilken som helst far eier sin egen sønn. Jesus er virkelig Faderens mest verdsatte og aktede eiendel.

Bare en ting ville få Faderen til å oppgi sin uvurderlige perle. Han gjorde det av kjærlighet. Han og hans Sønn gjorde en pakt før verdens skapelse. Og i denne pakten gikk Faderen med på å gi fra seg sin Sønn. Han ga ham opp som et offer, med den hensikt å frelse menneskeheten.

Apostelen Peter henviser til den høye prisen på denne dyrebare gaven. Han taler om Kristi dyrebare blod, vår verdifulle perle. Men da øversteprestene vurderte denne perlen, verdsatte de ham bare til tretti sølvpenge. "Og de tok de tretti sølvpengene, den verdsattes verdi, ham som Israels barn lot verdsette" (Matt 27:9). Tenk over det: universets Gud har gjort denne dyrebare perlen tilgjengelig for alle. Allikevel satte disse mennene liten eller ingen pris på ham. Noen kalte ham til og med en falskner, en imitasjon.

Jeg sier deg, Herren må sørge over å se hvor liten verdi hans folk setter på denne uvurderlige perlen. For noen er ikke Kristus mer enn en museums-gjenstand. Han er plassert under glass, ute av stand til å bli berørt eller håndtert. Folk besøker ham en gang i uken for å beundre ham eller prise ham. De stirrer på hans kors og undrer seg over hans offer og sier: "Hvilken skjønnhet. Hvilken utrolig herlighet." Men de tar aldri selv perlen i eie. De kjøpslår ikke med eieren og bestemmer seg for å eie den for enhver pris.

Mine kjære, Gud har til hensikt at hans perle skal bli funnet av dem som er besatt av tanken på å eie ham. Det er som om han sier: "Min perle er bare tilgjengelig for dem som setter en uvurderlig pris på ham."

Derfor representerer kjøpmannen i denne lignelsen en veldig liten gruppe troende i dag. Disse tjenerne har i Jesus funnet svaret på alle sine behov og hjertets rop. Han har blitt det sentrale fokus i deres liv. De har satt seg fore i sine hjerter å etterjage denne skatten med alt som i dem er. Og de vil få tak i ham, koste hva det koste vil.

Hva kostet det kjøpmannen å skaffe perlen tilveie? Husk at denne perlen var uvurderlig. Den kunne ikke kjøpes for noe pengebeløp. Det fantes ganske enkelt ikke nok sølv eller gull i verden til å tilsvare dens verdi. Og kjøpmannen visste dette. Han var klar over at han kunne tilbringe hele sitt liv med å samle rikdommer for å skaffe den tilveie, men alle hans forsøk ville være forgjeves.

Jeg ser for meg kjøpmannen fortelle eieren: "Hør her, jeg må ha den perlen. Jeg vil gladelig byttehandle alle mitt livs tjenester med deg. Hva du enn ber meg om, så vil jeg gjøre det. Bare la meg få den." Faderen svarte ham kjærlig: "Gi meg ditt hjerte, det er prisen." Videre leser vi: "Da han så fant en meget verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den." (Matt. 13:46).

Denne kjøpmannen solgte selve sin sjel for perlen. Det kostet ham hans sjel, kropp og ånd: "alt han eide." Men eieren fortalte ham at han til gjengjeld ville få alt dette: "Ja, du vil være min tjener. Men du kommer til å være mye mer enn det for meg. Du skjønner, ved å gi meg ditt hjerte, så lar du meg adoptere deg. Jeg er i ferd med å gjøre deg til en del av min familie. Så vil du bli min arving. Det betyr at du vil eie denne perlen sammen med meg. Den vil være både min og din."

La meg fortelle deg hva disse to lignelsene betyr for meg personlig. Kristus er skattekisten i åkeren. Og i ham har jeg funnet alt som jeg noensinne vil trenge. For meg betyr det følgende:

Ingen flere forsøk på å finne hensikten i tjenesten. Ikke mer jakt etter å finne oppfyllelse i familie eller venner. Ikke mer behov for å bygge noe for Gud, eller å lykkes, eller å føle seg brukbar. Ingen flere forsøk på å følge massene, eller prøve å bevise noe. Ingen flere forsøk på å prøve å behage mennesker. Ingen flere forsøk på å tenke eller fundere min vei ut av vanskeligheter.

Jeg har funnet det jeg søkte etter. Min skatt, min perle er Kristus. Og alt eieren ber meg om er: "David, jeg elsker deg. La meg adoptere deg. Jeg har allerede skrevet under papirene med min egen Sønn's blod. Du er nå medarving med ham til alt jeg eier."

Jeg er fremdeles i ferd med å selge alt jeg eier. Jeg gir fremdeles Faderen av min tid, mine tanker, min vilje, mine planer. Men jeg vet at jeg bytter bort alt med en skatt. Jeg selger det bort for å kjøpe levende vann, livets brød, gledens og fredens melk og honning. Prisen for meg er min kjærlighet, min tillit, min tro på hans Ord.

Hvilken byttehandel! Jeg gir opp min skitne filler av selvtillit og gode gjerninger. Og jeg legger tilside mine utslitte sko av strev. Jeg legger bak meg mine søvnløse netter på gatene med tvil og frykt. Og til gjengjeld blir jeg adoptert av en Konge.

Kjære hellige, det er dette som skjer når du leter etter perlen, skatten, til du finner ham. Jesus tilbyr deg alt det han er. Han bringer deg glede, fred, retning, hellighet. Og han blir ditt alt: dine våkenetter, din søvn, din morgen, ettermiddag og kveld.

Så hva er det verd for deg? Å vinne ham kan koste deg mer enn du er villig til å betale. Jeg tilrår deg: begynn å grave i dag.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tscpulpitseries.org

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771